

PN.4131.118 .13

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2001r., Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.) stwierdzam nieważność załącznika do **uchwały Nr XXVII/265/2012 Rady Gminy Iława z dnia 28 grudnia 2012r. w sprawie Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Iława, w części dotyczącej:**

- § 4 ust. 2 pkt 1) w zakresie dotyczącym sformułowania: „niezanieczyszczania środowiska i” oraz pkt 3)
- § 6
- § 7 ust. 2
- § 13 – w zakresie dotyczącym sformułowania „jeżeli nie powoduje to uciążliwości dla otoczenia i negatywnego oddziaływania na środowisko”
- § 18 ust. 2 pkt 3)
- § 18 ust. 3

Uzasadnienie

Uchwałą wskazaną na wstępie Rada Gminy Iława, powołując się na art.18 ust. 2 pkt 15 ustawy o samorządzie gminnym oraz art. 4 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, przyjęła Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Iława, w formie załącznika do uchwały.

W ocenie organu nadzoru, zakwestionowane na wstępie zapisy w sposób istotny naruszają prawo, co uzasadniając, wskazuję.

W § 4 ust. 2 pkt 1) i pkt 3) Regulaminu, Rada, uzależniła naprawę pojazdów samochodowych poza warsztatami od niezanieczyszczania środowiska i niepowodowania uciążliwości dla właścicieli nieruchomości sąsiednich.

Wskazać należy, że Naczelny Sąd Administracyjny, w wyroku z dnia 8 listopada 2012r. , sygn. akt: II OSK 2012/12, uznał iż: „, możliwość mycia i napraw pojazdów od braku uciążliwości dla innych osób i środowiska, po pierwsze wkracza w regulację prawa sąsiedzkiego zawartą w art. 144 k.c., a po drugie wprowadza warunek braku zanieczyszczenia środowiska, który jest zbyt ogólny, mimo przykładowego wyliczenia, aby adresaci normy mogli go zachować”.

Powyższe stanowisko w pełni podziela organ nadzoru.

W § 6 Regulaminu, Rada wprowadziła szereg zakazów dotyczących:

— 1 —

- zagęszczania odpadów komunalnych zbieranych w pojemnikach w sposób uniemożliwiający ich usunięcie z pojemnika,
- wrzucania do pojemnika substancji palnych, żrących, toksycznych, gorącego popiołu oraz wlewania substancji ciekłych,
- umieszczania w pojemnikach do zbierania zmieszanych odpadów komunalnych innych odpadów, takich jak: odpady budowlane i rozbiórkowe, przeterminowane leki, chemikalia, zużyte baterie i akumulatory, zużyty sprzęt elektryczny i elektroniczny, meble i inne odpady wielkogabarytowe, zużyte opony, które należy zbierać oddzielnie na zasadach określonych w niniejszej uchwale,
- umieszczania w pojemnikach przeznaczonych do zbierania odpadów komunalnych odpadów niebezpiecznych oraz pochodzących z działalności gospodarczej.

Zakazy zawarte w kwestionowanym § 6 Regulaminu wykraczają poza upoważnienia zawarte w art. 4 ust. 2 wyżej powołanej ustawy, zostały wprowadzone do Regulaminu bez podstawy prawnej.

Zgodnie z § 7 ust. 2 uchwalonego przez Radę Regulaminu, w przypadku, w którym niemożliwe jest ustawienie pojemników na własnej nieruchomości, dopuszcza się ich ustawienie na innej nieruchomości, położonej w niedalekim sąsiedztwie, wyłącznie za zgodą jej właściciela. Przedmiotowy zapis uchwały przekracza delegację ustawową, wynikającą z art. 4 ust. 2 pkt 2) dotyczącą rozmieszczania pojemników, bowiem Rada Gminy wkracza tym zapisem w stosunki cywilno – prawne, do czego nie jest uprawniona.

W treści § 13 Regulaminu Rada wskazała, że właściciele nieruchomości, na których powstają odpady zielone, mogą je kompostować we własnym zakresie i na własne potrzeby, o ile nie powoduje to uciążliwości dla otoczenia i negatywnego oddziaływania na środowisko.

Zapis ten jest niezgodny z art. 13 ust. 2 pkt 2) ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r o odpadach (Dz.U. 2001, nr 185, poz. 1243; późn.zm.), zgodnie z którym kompostowanie na potrzeby własne przez osoby fizyczne jest dopuszczalne – bez wskazanych przez Radę ograniczeń. Ewentualne uciążliwości dla otoczenia, w tym nieruchomości sąsiednich, winno być rozpatrywane na gruncie art. 144 kc. Kwestię dopuszczalności prowadzenia działań oddziałujących na środowisko, regulują przepisy odrębne.

W ramach, przewidzianych w art. 4 ust.2 pkt 7 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach wymagań utrzymywania zwierząt gospodarskich na terenach wyłączonych z produkcji rolniczej, w tym także zakazu ich utrzymywania na określonych obszarach lub w poszczególnych nieruchomościach, nie mieści się zapis § 18 ust. 2 pkt 3) i ust. 3 Regulaminu, zobowiązujący właścicieli nieruchomości utrzymujących zwierzęta gospodarskie do

prowadzenia hodowli w sposób nieuciążliwy dla innych osób i sąsiednich nieruchomości z powodu nadmiernego hałasu lub odoru, a osoby prowadzące hodowlę pszczół – do zachowania takich środków ostrożności, aby pszczoły nie stanowiły zagrożenia lub uciążliwości dla osób trzecich, w tym w szczególności – do sytuowania pasiek w bezpiecznej odległości od miejsc w których zamieszkują lub przebywają ludzie.

Ponownie powołać należy przepisy prawa sąsiedzkiego. W myśl art. 144 k.c właściciel nieruchomości powinien przy wykonywaniu swego prawa powstrzymać się od działań, które zakłócałyby korzystanie z nieruchomości sąsiednich ponad przeciętną miarę, wynikającą ze społeczno-gospodarczego przeznaczenia nieruchomości i stosunków miejscowych. Rada gminy nie posiada uprawnienia do doprecyzowania w/w regulacji.

Nadmienić należy, że Regulamin utrzymania czystości i porządku w gminach, nie może być traktowany jako informator o innych obowiązujących przepisach. Zważywszy na rygor odpowiedzialności grożącej za niewykonanie obowiązków określonych w regulaminie (art. 10 ust. 2a ustawy) regulacja regulaminowa musi być adekwatna do zakresu delegacji udzielonej radzie, jak też staranna i jednoznaczna.

W związku z tym, rozstrzygnięto jak w sentencji.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje prawo wniesienia, za pośrednictwem Wojewody, skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie w terminie 30 dni od daty jego otrzymania.

Otrzymują:
Przewodniczący Rady Gminy Iława
Wójt Gminy Iława

WOJEWODA
WARMIŃSKO-MAZURSKI
Marek Podziewski